

ge, at vi er meget indstillet på den dialog hen over bordet. Socialdemokratiet møder gerne op og snakker med alle og enhver, der vil snakke med os. Vi står til rådighed nat og dag for at få klaret de her ting.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg er enig med hr. Peter Hansen-Nord i, at det er vigtigt at få samlet eventuelle løse ender op, og det er også vigtigt, at vi i de kommende dage giver os tid til at se en ekstra gang på de kritiske høringssvar, som er indleveret til de forskellige lovforslag.

Jeg kan nok ikke undlade at gøre en bemærkning til den sammenligning, som hr. Peter Hansen-Nord gjorde til PET-sagen, hvor regeringen og statsministeren har lovet at vende enhver sten. Jeg synes ikke ligefrem, at det er modellen at gøre det efter, for så bliver der vist ikke vendt ret mange sten og vist heller ikke med Venstres hjælp, hvis jeg sådan husker den sag ret, men det er så en anden sag.

Jeg vil godt sige, at jeg er enig i det synspunkt, at det er vigtigt, at vi nu prøver at kigge endnu en gang på høringssvarene som sådan.

Jeg har et konkret spørgsmål til hr. Peter Hansen-Nord i forbindelse med den også principielle debat om handelen med CO₂-kvoter, som hr. Hansen-Nord og Venstre lægger så meget vægt på, og som vi også fra Kristeligt Folkepartis side gerne vil fremme. Er hr. Peter Hansen-Nord alligevel ikke på det punkt enig i – hvor gerne han end ønsker, at miljø- og energiministeren rejser rundt i hele verden for at fremme også den sag – at vi mangler nogle grundlæggende mekanismer, nogle Kyoto-mekanismer, der kan sikre, at vi kan drive en CO₂-kvotehandel på nogle betingelser, hvor der ikke er nogle lande, der kan springe over, hvor gærdet er lavest, fordi vi ikke rigtig har opfundet bogholderisystemet endnu?

Det synes jeg godt jeg vil høre hr. Peter Hansen-Nords kommentar til, for det mangler i den sammenhæng, når hr. Hansen-Nord slår så meget på handelen med CO₂-kvoter.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Til hr. Søren Kolstrup: Det var noget med et ædrueligt indlæg. Det er jeg da glad for hr. Søren Kolstrup har konstateret at Venstres ordfører er ædrueligt. Tak for det.

Vedrørende udledning af CO₂ så ligger det jo i aftalen – jeg kan tage hr. Jann Sjursen med i det her også – og alle kender jo aftalen, kvoteopdelingen, hvor man får sat nogle rammer. Man kan være tilfreds med mængden eller ej; det har været diskuteret meget, den skal selvfølgelig kunne handles, den skal kunne handles internt imellem danske kraftværker i første omgang.

Det, der ligger i Kyotomekanismerne, er jo, at alle APEC I-lande, som jo har en høj industriel grad, kan finde sammen og aftale disse »clean development mechanisms«, som de hedder på godt dansk. Når de her aftaler er på plads, så kan man jo komme i gang i et større marked. Det er klart, at markedet ikke er tilfredsstillende stort nu, men jeg kan ikke se noget problem i, at man fra ministerens side meget hurtigt kan gå i krig med det nordiske marked, meget hurtigt kan gå i krig med det, vi kalder Baltic Ringområdet, og få implementeret og lavet nogle øvelser på disse mekanismer. Det kan vi gøre.

Det kan godt være, at noget går galt i starten og noget kikser. Det må vi tage, som det er, men øvelsen skal i gang. Hvis ikke øvelsen kommer i gang, sker der ikke noget, og der sker heller ingen udvikling. Ingen bliver klogere, og vi sidder bare og snakker om det samme hele tiden. Så øvelsen skal i gang, sagt til vores minister og også til hr. Jann Sjursen. Ingen tvivl om det. Det kommer også til at fungere på sigt, og det skal ikke være varm luft, vi skal sidde og handle om. Det er vi også enige om.

Til fru Aase D. Madsen: Jamen jeg ved ikke, om jeg er mere ærlig end så mange andre. Jeg tror, at alle har den samme fornemmelse, også forligspartierne, at det her er et så stort kompleks af ting og teknikaliteter, vi er gået ind i, at det er meget, meget svært for enkeltpersoner. Jeg tror ikke, at der er fem eller ti her i Danmark, der har overblikket over, hvad det er, der sker; men igen må jeg jo så sige, som jeg sagde før: Vi skal jo i gang, vi må komme i gang, og så må vi kunne rette ind og dirigere toget i den retning, vi ønsker det skal køre. Det er bare det, som jeg vil sikre mig at alle forligspartier også er indstillet på.

Det, vi ser her, er jo en overføring af en del af aftalen, som ligger i fem lovforslag. Det er forholdsvis konkret. Jeg siger bare igen: Mange bemyndigelser og måske lige skarpt nok formuleret i forhold til min måde at ville formulere mig på.